

T.C.
AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANLIĞI
Strateji Geliştirme Başkanlığı

7/47778
6113

Sayı: 32657917-610-157902
Konu: Soru Önergesi(7/47778)

27/10/2014

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Kocaeli Milletvekili Sayın Haydar AKAR tarafından Bakanlığımıza tevcih edilen 7/47778 Esas Numaralı yazılı soru önergesine verilen cevabi yazımız, Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 99'uncu maddesi uyarınca ilişikte sunulmuştur.

Bilgilerinize arz ederim.

Doç. Dr. Ayşenur İSLAM
Bakan

EKLER :
Soru Önergesi Cevabı

Güvenli Elektronik İmza
Aslı ile Aynıdır

10./30./2014.

Mürsel YILMAZ
Bilgisayar İşletmeni

Bu evrak 5070 sayılı Elektronik İmza Kanunu'na göre elektronik olarak imzalanmıştır.

Adres : Eskişehir Yolu Söğütözü Mahallesi 2177.Sokak No:10/A
Çankaya/ANKARA
Telefon : (312) 705 58 11
e-posta : sebahattin.bayrak@aile.gov.tr

Ayrıntılı Bilgi : S. BAYRAK İlçe Sosyal Hizmetler Müdürü
Fax : (312) 705 58 97
Elektronik Ağ: www.aile.gov.tr

Kocaeli Milletvekili Sayın **Haydar AKAR**'a ait **7/47778** Esas Numaralı yazılı Soru Önergesine ilişkin olarak hazırlanan Cevap Metni.

İlgili soru önergesinde;

“12.07.2013 tarihli 6495 Sayılı Kanunun 88. Maddesiyle 4736 Sayılı Kanunda değişikliğe gidilmiş, 65 yaş ve üzeri kişilerin şehir içi toplu taşıma hizmetlerinden ücretsiz olarak yararlanacağı belirtilmiştir. Yine aynı kanunda, bu kapsamda hizmet verecek toplu taşıma araçları, toplu taşıma hizmetlerinin kapsamı ile bu hizmetlerden ücretsiz ve indirimli yararlanmaya ilişkin usul ve esaslar Maliye, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme, İçişleri ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlıklarının görüşleri alınmak suretiyle Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir denilmiştir. Ancak, kanunun yürürlüğe girmesinden tam 8 ay sonra bu yönetmelik çıkmış ve 4 Mart 2014 tarihli Resmi Gazete’ de “Ücretsiz veya İndirimli Seyahat Kartları Yönetmeliği” adıyla yayınlanmıştır.

Bu uygulama yaşlılarımız ve ihtiyacı olan kişilerin ücretsiz seyahat hakkını kullanabilmeleri açısından doğru olmakla birlikte, uygulama maliyet boyutunda şoför esnafı açısından bir mağduriyet yaratmıştır. Uygulamanın tek sorumluluğunun esnafa ve belediyelere devredilmiş olması vatandaşlarımız ile esnafımızı karşı karşıya getirmiştir. Bunun bir örneğini de Kocaeli kentimizde görmekteyiz. Kocaeli’ de 2180 in üzerinde bulunan toplu taşıma araçlarında 14 kart sahibi (engelli, polis, jandarma, posta dağıtıcısı, zabıta) ücretsiz olarak minibüslerden yararlanmaktadır. Bu da yaklaşık 20 bin kişi iken yasa ile birlikte 110 bin vatandaşımıza daha ücretsiz olarak yararlanma hakkı doğmuştur.

Oysa olması gereken, iktidarın bu uygulamayı bir devlet anlayışı ile üstlenerek, hem şoför esnafını hem de vatandaş mağdur etmeyecek şekilde düzenleme yapması ve kimseyi mağdur etmeyecek çözümün yasada ortaya konulması idi. Ancak bu önemli detay yasada yer almadığı için hem esnafımız hem de vatandaşlarımız mağdur durumdadır.

Özellikle yasa çıkarılacağı zaman şoför odalarına ve esnafına Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından 65 yaş üstü vatandaşlara bir bilet ya da kart verileceği ve sonuç olarak da bunu hizmet karşılığının tespitinin yapılarak meslek sahiplerine ödeneceği belirtilmiş ancak kanunda ve yönetmelikte böyle bir düzenlemeye gidilmemiştir.” ifadeleri yer almaktadır.

Bu bağlamda;

SORU 1: Konu ile ilgili kanunun yayınlanmasının ardından 8 aylık süre zarfında ilgili yönetmeliğin çıkartılmasının ve söz konusu Yönetmeliğin gecikmesinin sebebi nedir?

SORU 2: Yasa çıkmadan önce şoför esnafına verilen “meslek sahiplerine ödeme yapılması” konusundaki sözün yerine getirilmemesinin ve kanunda bu yönde bir düzenlemeye gidilmemesinin sebebi nedir?

SORU 3: 65 yaş üstü seyahat hakkı uygulamasının mali olarak üstlenicisi hangi kurum ve/veya kuruluştur?

SORU 4: Bu uygulamanın şoför esnafı için ortaya çıkardığı zararlara ilişkin nasıl bir önlem alınacaktır?

SORU 5: Vatandaşlarımızla minibüs esnafını karşı karşıya getiren konu ile ilgili yasal bir düzenleme yapılarak söz konusu eksikliklerin giderilmesi planlanmakta mıdır?

CEVAP 1-2-3-4-5: 4736 sayılı Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Ürettikleri Mal ve Hizmet Tarifeleri ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunda yapılan değişiklikle Türk vatandaşı olan altmış beş yaş ve üzeri kişiler, demiryolları ve denizyollarının şehiriçi hatları ile belediyelere, belediyeler tarafından kurulan şirketlere, birlik, müessese ve işletmelere veya belediyeler tarafından yetki verilen özel şahıs ya da şirketlere ait şehiriçi toplu taşıma hizmetlerinden ücretsiz olarak, demiryolları ve denizyollarının şehirlerarası hatlarından ise %50 indirimli olarak yararlanma hakkı getirilmiş ve sayılan kurum ve kuruluşlar, belediyeler, belediyeler tarafından kurulan şirketler, birlikler, müessese ve işletmeler altmış ila altmış beş yaş arasında bulunan kişilerin toplu taşıma hizmetlerinden ücretsiz veya indirimli olarak yararlanmasını sağlayabilecekleri hükme bağlanmıştır. Yasanın hazırlanma sürecinde ve sonrasında Bakanlığımız tarafından toplu taşıma hizmeti vermekle yükümlü araç sahiplerine yönelik herhangi bir ödeme ve maddi teşvik şeklinde bir taahhüt verilmemiştir.

Ücretsiz seyahat hakkından yararlanmaya ilişkin usul ve esaslar Bakanlığımızca çıkarılan Ücretsiz veya İndirimli Seyahat Kartları Yönetmeliği ile belirlenmiş olup, ilgili Yönetmelik Mevzuat Hazırlama Usul Ve Esasları Hakkında Yönetmelik hükümleri gereği ilgili kurumların görüşlerine sunulmuş ve bu görüşler doğrultusunda revize edildikten sonra 04.03.2014 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Bu Yönetmeliğin 3’üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde ücretsiz veya indirimli seyahat hakkının kapsamı içine giren şehiriçi toplu taşıma hizmetleri; şehir içi kara ve deniz taşımacılığında taksi, taksi dolmuş, dolmuş, rekreatif, turistik ve servis amaçlı kullanılan araçlar hariç olmak üzere; demiryolları ve denizyollarının şehiriçi hatlarında sunulan toplu insan ulaşımına yönelik hizmetler ile belediyelere, belediyeler tarafından kurulan şirketlere, birlik, müessese ve işletmelere veya belediyeler tarafından yetki verilen özel şahıs veya şirketlere ait olup da mevzuatına göre ayakta yolcu taşıyabilen araçlar ya da demiryolları ve denizyolları araçları kullanılmak suretiyle sunulan şehir içi toplu insan ulaşımına yönelik hizmetler olarak tanımlanmıştır. Minibüsler kanun ve yönetmelikte belirtilen toplu taşıma araçları kapsamı dışındadır. Bu araçların ücretsiz yolcu taşıma yükümlülüğü bulunmamaktadır.